

Alıçlı Tarlanın Alıcı Kuşları

– Mustafa IŞIK · 03 Mayıs 2012

ALİÇLİ TARLANIN ALICI KUŞLARI Rahman Suresi'nin sesini, dinlemesini severiz ama içine girince daha bir güzelleştğini bilir misiniz? Onlardan biri de "Ve (Allah) ölçüyü koydu; ölçüyü aşmayınız."(Rahman-7) cümlesidir. Evrensel dinin çağlar üstü ölçülerinden biri de adalettir. Tarihte adalet, adı güzel Muhammed'in (s.a.s) öğrencisi Hz. Ömer'le özdeşleşmiştir. Onun soyundan gelen bir Ömer de bu madeni keşfetmiş; Müslümanlara her hafta hatırlatılan bir sünnet koymuştur: "Allah, adaleti emrediyor..." Osmanlı onu -Müslümana da gavura da- uyguladığı sürece eski dünyaya hâkim oldu. Ölçüyü aşınca ya da şaşınca, o da zeval buldu. Onun adı bile o kadar çekim gücüne sahiptir ki "yuvarlak bir adam" yıllar yılı onu kullanıp durdu. Devirler, sürekli olarak birilerine yâr olmuyor çünkü birileri değişiyor, aynı kalmıyor. Bu anlamda "değişmeyen tek şey, değişmek" oluyor. Ancak bunun iyi ya da kötü yönde olmak üzere iki tarafı var. İki ucu keskin bir bıçak gibi. İki yönü de tek cümlede özetleyen ayet çok ilginç: "Bir toplum kendini değiştirmedikçe, Allah onlar hakkındaki hükmünü değiştirmez." (Ra'd- 11, Enfal-53) Sosyolojinin bir numaralı kaidesi budur.

Bir arkadaşım anlattı. O da rahmetli babasından dinlemiş. Güngörmüş bir baba oğlunu, ekine bakması için, alıçlı tarlaya gönderir. Oğul bakar ki ekin göceğini almış; yapıldak toprağı sarmış. Durumu gördüğü gibi haber verir. Babası: "Oğul, bu ekin azmış; korkarım başını yer." Oğul buna pek anlam veremez ama bekler. Bir süre sonra babası onu yine tarlaya gönderir. Bakar ki ekin boy vermiş, kelleyi sökmüş; gidişat çok iyidir. Anlatır ama baba yine endişelidir: "Oğul, bu ekinin başına bir hal gelecek; dediğin gibiyse bu ekin azmış." Öncekiyle bugün arasında bir durum değişikliği görmeyen oğul cevabı önemsemez. Bir süre sonra baba yine oğluna "Oğlum, şu tarlaya bir bak da gel." der ve oğul her zamanki gibi gider. Bakar ki kellesi yana ağan ekinin başına kuşlar üşüşmüş; taneleri yemekteler. Babaya durumu haber verir ama oğul da biraz endişelenir. Baba: "Oğul, kuşlar da azmış; onların da başına bir hal gelir." der. Bir müddet sonra baba oğlunu yine tarlaya gönderir. Oğul bakar ki, alıcı kuşlar küçük kuşlara saldırıyorlar. Ortalık tüy-tozak. Kafasında, ekinin kuşlardan kurtulacağı düşüncesi belirir. Durumu yine babasına bildirir. Baba yine, "Oğul, alıcı kuşlar da azmış; Allah onların da belasını verir." Aslında oğul, ekinin kurtulması yönünde "yırtıcı kuşların adaleti gerçekleştirdiği" düşüncesindedir. Derken baba bir süre sonra oğlunu yine tarlaya gönderir. Oğul bakar ki kuşlar azalmış ama alıcı kuşlar da alıç ağaçlarının dalları içinde, kanatları gerili bir vaziyettedir. Çünkü kuşlar, yırtıcı kuşlardan kurtulmak için alıç ağacının dalları arasına girer, pervasız alıcı kuşlar da adından dalınca, dallar arasındaki dikenler içinde, açılmış şemsiye gibi, can verir. Bu defa oğul olanlara şaşmış bir halde, durumu babasına bildirir. Baba, olaya son noktayı koyar: " Oğul, azanın Allah belasını verir."

Adalet nedir? Zulmün tersi. Zulüm nedir? Çocukluğumun masalları arasından cevap vereyim. "Atın önüne et, itin önüne ot" atmak. Masal kahramanı işte bunların yerlerini değiştirdiği için muradına ermiştir.

Tarihte, Harun Reşid'in oğulları Memun ve Mu'tasım Mu'tezile denilen akılcı gözükken bir akımı ümmete dayatmışlardır. Öncelikle resmî görevlilere... Çünkü onların devlete göbek bağı vardır. Hanbelî

mezhebinin önderi İmam Ahmed'i, o düşünceyi kabul etmediği için, hapse atmışlardır. Bu süre, kişiler için çok gözükse de ümmet için çok sürmemiştir. Hatta fikirlerini yazdıkları kitaplar bile günümüze gelememiştir. Allah, azanların belasını vermiştir.

Yakın tarihte Yahudiler bunun örneğidir. Almanların zulmettiğini dünyaya haykıran İsrail sıyrınca, dünyanın gözü önünde Filistinlilere, Almanların yaptığından fazlasını tatbik etmiştir; etmektedir. İsrail azdı; azan belasını bulacak.

Adalet öyle sihirli bir anahtardır ki, o adı yalandan kullananlar bile, bir süre muradına ermiştir. Kimileri de adaleti kendine göre anlamıştır. Mazlum konumundayken adalet istemiştir; sıyrınca adaleti kendince tarif etmiştir. Mesela, Komutan Mehmed'e sorar: Vatan nedir? – Anamdır komutanım! Ardından öteki Mehmed'e sorar: "Mehmed'in anasıdır, komutanım!" Mazlum konumunu yırtınca "adalet" birilerinin anası olabilmektedir.

Günümüzde misyoner mantığıyla çalışan, yıllar yılı haklının yanında değil; güçlünün yanında yer alan, işine gelince adaleti "Mehmed'in anası" diye tanımlayan bir güruh bulunmaktadır. Alıçlı tarlanın alıcı kuşlarının resmidir.